BISKUP ŚWIDNICKI

Świdnica, dn. 10.02.2025

List Biskupa Świdnickiego na temat posługi diakonatu stałego

do Wspólnoty Parafii pw. św. Michała Archanioła w Bystrzycy Kłodzkiej

Drodzy Parafianie Wspólnoty Parafii pw. św. Michała Archanioła w Bystrzycy Kłodzkiej,
w 2018 roku pierwszy biskup świdnicki Ignacy Dec zatwierdził w naszej diecezji wprowadzenie posługi diakona stałego, zgodnie z obowiązującym prawem Kościoła. Od tego czasu pierwsi kandydaci do diakonatu stałego mogli rozpocząć formację do święceń. Dwa lata temu kolejny kandydat z naszej diecezji, który jest także Waszym parafianinem, podjął formację do święceń diakonatu stałego w opolskim ośrodku formacyjnym. Kandydat ten odbył okres przygotowawczy i został dopuszczony do święceń diakonatu stałego, które z okazji Roku Jubileuszowego przyjmuje dzisiaj na Watykanie ~~z rąk Papieża Franciszka~~. Kandydatem tym jest Wasz parafianin, katecheta Norbert Ryznar, który dotąd posługiwał jako nadzwyczajny szafarz Komunii Świętej.

Ponieważ wciąż mamy do czynienia ze stosunkowo młodą posługą w Kościele w Polsce, kiedy do święceń diakonatu dopuszcza się żonatego kandydata, pragnę skierować do Was pasterskie słowo związane z tą posługą.

1. Przyczyny powrotu diakonatu stałego w Kościele

Instytucja diakonatu stałego, przynależna mężczyznom również żonatym, rozwijała się w Kościele zachodnim do V wieku. Później, z różnych przyczyn, rozpoczął się jej powolny schyłek. Doszło do tego, że diakonat pozostał jedynie etapem przejściowym dla kandydatów do święceń kapłańskich. W wyniku kontrowersji związanych z reformacją protestancką Sobór Trydencki nakazał, aby przywrócono diakonat stały, tak jak było to w starożytności, z właściwą mu funkcją w Kościele. Decyzji tej wówczas jednak nie udało się zrealizować. Zalecenie ponowił Sobór Watykański II, mówiąc wyraźnie o przywróceniu diakonatu jako właściwego i trwałego stopnia hierarchicznego, za którego wprowadzeniem przemawia przede wszystkim potrzeba ukazania diakonatu jako właściwego i trwałego stopnia hierarchicznego, mówiąc wprost jako trwałego ubogacenia Kościoła stanem diakońskim i ożywienia w ten sposób wspólnot chrześcijańskich. Chodzi także o to, by określone posługi spełniane dotąd w sposób stały przez osoby świeckie, świadomie uczestniczące w misji ewangelicznej Kościoła, otrzymały trwałe wsparcie w postaci sakramentalnej łaski święceń diakonatu, aby ich wypełnianie mogło być skuteczniejsze.

Dlatego jest moją radością, że także w naszej diecezji można było zainaugurować realizację postulatów Kościoła powszechnego, aby rodzina kościelna nie była pozbawiona trwałej

obecności diakonów, którzy przyczyniają się do tego, aby nie zabrakło różnych szczebli posługiwania sakramentalnego.

2. Zadania diakona stałego

Jakie są zadania stałego diakona, zarówno celibatariusza, jak i żonatego? Zgodnie z normami Kościoła i najstarszą tradycją, zasadnicze zadania diakona stałego realizują się poprzez posługę słowa, liturgii i miłosierdzia (gr. martyria, leiturgia, diakonia). Posługą najbardziej typową dla diakona jest poświęcenie się dziełom miłosierdzia i pomocy potrzebującym, w animowaniu wspólnoty lub różnorakich działań kościelnych, zwłaszcza charytatywnych, a także udział w prorockiej misji Kościoła przez głoszenie wiernym Słowa Bożego. Dlatego diakon stały może głosić homilie podczas liturgii, a także wypełniać zadania związane z sakramentami, jak udzielanie chrztu, przechowywanie i udzielanie Eucharystii, asystowanie i błogosławienie w imieniu Kościoła związkom małżeńskim, oraz przewodniczenie obrzędom żałobnym i pogrzebowym, a także sprawowanie innych sakramentaliów. Należy jednak jasno powiedzieć, że święcenia diakonatu nie mają charakteru kapłańskiego, a więc diakon nie ma dostępu do sprawowania obrzędów zarezerwowanych wyłącznie kapłanom, takich jak celebrowanie Eucharystii, sakramentu pojednania i sakramentu chorych.

3. Powołanie do diakonatu i innych posług kościelnych

Drodzy Bracia i Siostry. Pośród różnych powołań Kościół uznaje także to szczególne powołanie do diakonatu stałego, które daje sam Bóg, a na które człowiek powołany odpowiada, poddając się także weryfikacji Kościoła. Niech będzie dla nas wszystkich radością fakt, że także w naszej wspólnocie lokalnej rodzą się takie powołania, o które również należy się modlić. Dlatego niech nasze serca będą życzliwe na ziarna powołania, które rodzą się wśród osób żyjących w świecie, w rodzinach lub w stanie samotnym. Diakonat, a także inne niższe posługi, jak akolitat i lektorat, oprócz już istniejących posług nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej, wzbogacają wspólnotę kościelną i sprawiają, że wierni różnych stanów mogą jeszcze hojniej zaangażować się w Kościół i brać za niego odpowiedzialność.

Polecam całą Waszą parafialną rodzinę w modlitwie i udzielam wszystkim daru pasterskiego błogosławieństwa.

MAREK MENDYK
BISKUP ŚWIDNICKI
IN VERBO TUO DOMINE

† Marek Mendyk
Biskup Świdnicki

Powyższy list należy odczytać wiernym podczas wszystkich Mszy w niedzielę 23.02.2025 r.